

32000R0104

21.1.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 17/22

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 104/2000**z dnia 17 grudnia 1999 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26, 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ze względu na rozwój rynku, zachodzące w ostatnich latach zmiany w działalności w zakresie rybołówstwa oraz niedociągnięcia stwierdzone podczas wykonywania przepisów obecnie obowiązujących muszą zostać zrewidowane podstawowe przepisy dotyczące organizacji rynku produktów rybołówstwa; z uwagi na liczbę i złożoność zmian, jakie mają być dokonane, przepisów tych nie będzie cechowała jasność niezbędna dla wszelkich zbiorów zasad, chyba że zostaną one całkowicie preredagowane; rozporządzenie Rady (EWG) nr 3759/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽⁵⁾ powinno zostać zastąpione nowym rozporządzeniem.
- (2) W celu uproszczenia zasad i ułatwienia ich stosowania przez podmioty, których dotyczą, nowe rozporządzenie powinno również zawierać podstawowe przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 105/76 z dnia 19 stycznia 1976 r. w sprawie uznawania organizacji producentów

w sektorze rybołówstwa ⁽⁶⁾ oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1772/82 z dnia 29 czerwca 1982 r. ustanawiającego ogólne zasady dotyczące poszerzenia zakresu niektórych przepisów przyjętych przez organizacje producentów w sektorze rybołówstwa ⁽⁷⁾, należy je uaktualnić i uzupełnić; dlatego też rozporządzenia te powinny zostać uchylone.

- (3) Wspólna Polityka Rolna musi w szczególności obejmować wspólną organizację rynków rolnych, która może przybierać różne formy, w zależności od produktów, jakich dotyczy.
- (4) W pewnych regionach przybrzeżnych Wspólnoty sektor rybołówstwa ma specjalne znaczenie dla gospodarki; przymysł ten stanowi większą część dochodu rybaków z tych regionów; stabilność rynku należy zapewnić poprzez wprowadzenie odpowiednich środków zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, w szczególności z przepisami Światowej Organizacji Handlu w sprawie mechanizmów wspierania produkcji wewnętrznej oraz umów taryfowych.
- (5) Produkcja oraz wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa powinny uwzględniać potrzebę wspierania zrównoważonego rybołówstwa; wspólna organizacja rynków tych produktów powinna obejmować takie środki, które zapewnią lepsze dostosowanie podaży do popytu, zarówno pod względem jakościowym, jak też ilościowym, a także zwiększenie zysku z produktów, ze względu na powyższy cel, jak i zwiększenie dochodów producentów poprzez zapewnienie stabilnych cen rynkowych.
- (6) Jednym ze sposobów wprowadzania w życie wspólnej organizacji rynków jest stosowanie wspólnych norm handlowych w odniesieniu do danych produktów; stosowanie tych norm powinno zmierzać do wyeliminowania produktów o niezadowalającej jakości z rynku, a także do ułatwiania funkcjonowania handlu opartego na zasadach uczciwej konkurencji, aby w ten sposób poprawić rentowność produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 20.3.1999, str. 1.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 2 grudnia 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 329 z 17.11.1999, str. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 374 z 23.12.1999, str. 71.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 388 z 31.12.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3318/94 Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 15.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 20 z 28.1.1976, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3940/87 Dz.U. L 373 z 31.12.1987, str. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 197 z 6.7.1982, str. 1.

- (7) Stosowanie tych norm wymaga inspekcji produktów, w odniesieniu do których zostały ustanowione; należy zatem wprowadzić przepisy dotyczące takich inspekcji.
- (8) Stale rozszerzający się asortyment, w szczególności świeżych i schłodzonych produktów rybołówstwa, powoduje konieczność zapewnienia konsumentom minimalnej ilości informacji o głównych cechach produktów; na Państwach Członkowskich spoczywa odpowiedzialność przyjęcia w tym celu wykazu zatwierdzonych nazw, stosowanych na ich terytorium w odniesieniu do handlu danymi produktami.
- (9) Organizacje producentów pełnią kluczową rolę we wspólnej organizacji rynku, mają one zapewnić na własnym poziomie zdecentralizowane działania; wobec coraz większej koncentracji popytu koncentracja podaży poprzez owe organizacje stanowi obecnie w znacznie większym stopniu konieczność ekonomiczną, mającą na celu wzmocnienie pozycji producentów na rynku; taka koncentracja powinna być dobrowolna i istotna w odniesieniu do rozmiaru i skuteczności usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom; należy ustanowić wspólne kryteria, na podstawie których organizacja producentów może zostać uznana przez Państwo Członkowskie; organizacja producentów nie powinna być uznana przez Państwo Członkowskie za zdolną do przyczynienia się do osiągnięcia celów wspólnej organizacji rynku, jeżeli jej umowa spółki nie nakłada na nią samą i jej członków pewnych obowiązków.
- (10) Inicjatywy mające na celu poprawę jakości produktów rybołówstwa, zgłaszane przez organizacje producentów, powinny być wspierane poprzez udzielenie szczególnego uznania w odniesieniu do danych organizacji, z zastrzeżeniem niektórych warunków.
- (11) W celu wspierania działalności organizacji producentów, a także zapewnienia większej stabilności rynku, Państwom Członkowskim powinno umożliwić się, pod pewnymi warunkami, rozszerzenie przepisów przyjętych przez daną organizację w regionie w imieniu jej członków na wszystkich niebędących członkami organizacji, wprowadzających do obrotu towary w ściśle określonym regionie, szczególnie w odniesieniu do przepisów dotyczących produkcji oraz wprowadzania produktów do obrotu, łącznie z działaniami interwencyjnymi; ta procedura podlega kontroli Komisji, która może w pewnych okolicznościach uznać takie rozszerzenie za nieważne.
- (12) Zastosowanie wyżej opisanego systemu pociąga za sobą koszty ponoszone przez organizację, której przepisy rozszerzono; dlatego też producenci niebędący członkami organizacji powinni uczestniczyć w tych kosztach; Państwa Członkowskie powinny mieć również możliwość przyznania rekompensaty takim podmiotom gospodarczym w zakresie tych produktów, które choć spełniają normy handlowe, nie mogą być wprowadzane do obrotu i zostały z niego wycofane.
- (13) W każdym razie należy ustanowić przepisy w celu zapewnienia, że organizacje producentów nie mają pozycji dominującej we Wspólnocie.
- (14) W celu osiągnięcia racjonalnego i trwałego wykorzystania zasobów organizacje producentów powinny ukierunkować działania produkcyjne swoich członków tak, aby spełniały wymagania dotyczące obrotu, a także ustanowić warunki zapewniające ich członkom możliwie najwyższą rentowność połowów, szczególnie w odniesieniu do gatunków objętych ograniczeniami kwotowymi; z tych też względów należałoby zażądać od organizacji producentów określenia i dostarczenia właściwym władzom na początku każdego roku połowowego, propozycji planu podaży i wcześniejszego ustalenia dostaw produktów od ich członków, a także, jeśli jest to właściwe, określenia szczególnych przepisów w odniesieniu do produktów, z którymi zazwyczaj wiążą się problemy przy wprowadzaniu do obrotu.
- (15) Zważywszy na koszty, które poniosą organizacje producentów przy wypełnianiu powyższych zobowiązań, uzasadnione jest przyznanie tym organizacjom współmiernych rekompensat na czas ograniczony.
- (16) Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przyznawania organizacjom producentów dodatkowej pomocy na mocy programów operacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady i uzgodnienia dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa ⁽¹⁾.
- (17) Organizacje międzybranżowe, powołane z inicjatywy jednostek bądź istniejących już grup podmiotów gospodarczych, które stanowią znaczącą część członków różnych grup zawodowych sektora produktów rybołówstwa, pomagają w lepszym rozpoznaniu rzeczywistych warunków na rynku oraz ułatwiają podejście handlowe, które poprawi poziom sprawozdawczości jak również organizację produkcji, prezentację produktów i wprowadzanie do obrotu; działalność takich organizacji może generalnie przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu, w szczególności celów niniejszego rozporządzenia; właściwe jest, aby od momentu zdefiniowania istotnych form działania udzielić stosownego uznania takim organizacjom, które podejmują praktyczne działania w celu osiągnięcia powyższych celów; z zastrzeżeniem pewnych warunków należy ustanowić przepisy dotyczące rozszerzenia przepisów przyjętych przez organizacje międzybranżowe oraz dzielenia ponoszonych kosztów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10.

- wynikających z takiego rozszerzenia; niniejsza procedura podlega kontroli Komisji, która może, w pewnych okolicznościach, uznać takie rozszerzenie za nieważne.
- (18) Powinny zostać sprecyzowane warunki, na których porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki organizacji międzybranżowych mogą zostać zwolnione z przepisów art. 1 rozporządzenia Rady nr 26 ⁽¹⁾.
- (19) W celu zaradzenia sytuacjom na rynku, które w przypadku niektórych produktów rybołówstwa, mających szczególny wpływ na dochody producentów, mogą prowadzić do cen powodujących zakłócenia na rynku Wspólnoty, dla każdego takiego produktu musi być ustalona na każdy rok połowowy, z uwzględnieniem najnowszych danych technicznych, cena orientacyjna bądź, w przypadku tuńczyka, wspólnotowa cena producenta, która jest reprezentatywna dla obszarów produkcji we Wspólnocie i będzie wykorzystywana do określania poziomów cen interwencyjnych na rynku; z uwzględnieniem powyższego cena orientacyjna musi być tak ustalana, aby odzwierciedlała rzeczywiste warunki na rynku i zapobiegała nadmiernym różnicom cen w kolejnych latach połowowych; cena orientacyjna jest głównym elementem, na którym bazują pakiety innych środków interwencyjnych; Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, powinna przyjąć środki do osiągnięcia tego celu.
- (20) W celu ustabilizowania cen organizacje producentów powinny być zdolne do interwencji na rynku, głównie poprzez stosowanie cen, poniżej których produkty ich członków powinny być wycofane z obrotu.
- (21) W ściśle określonych przypadkach i pod pewnymi warunkami właściwym jest wspieranie działalności organizacji producentów poprzez udzielanie rekompensaty finansowej w stosunku do ilości produktów definitywnie wycofanych z obrotu do spożycia przez ludzi.
- (22) Jednak ten rodzaj interwencji organizacji producentów musi być ograniczony do lokalnej nadwyżki podaży, której rynek nie jest zdolny wchłonąć oraz której nie można uniknąć przy zastosowaniu środków innego rodzaju; dlatego rekompensata finansowa musi być ograniczona do nieznaczącej wielkości produkcji.
- (23) W celu zachęcenia rybaków do dostosowania swoich dostaw do wymagań dotyczących obrotu należy przyjąć przepisy dotyczące różnych poziomów rekompensaty finansowej, w zależności od ilości wycofanych z obrotu.
- (24) Zastosowanie wszystkich nowych środków wprowadzanych w życie na mocy niniejszego rozporządzenia umożliwi organizacjom producentów znaczne ograniczenie łącznych ilości wycofanych z obrotu; dlatego też uzasadnione jest stopniowe redukowanie zarówno ilości uprawniających do rekompensaty finansowej, jak też poziomu rekompensaty podczas okresu przejściowego.
- (25) W przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń w obrocie powinny zostać przyjęte właściwe środki, dostosowujące warunki przyznawania rekompensat za ilości wycofane z obrotu.
- (26) Ze względu na niedobór niektórych gatunków należy, gdzie jest to możliwe, unikać niszczenia ryb, które zostały wycofane z obrotu; w tym celu w odniesieniu do pewnych ilości wycofanych z obrotu świeżych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi należy udzielić pomocy w odniesieniu do ich przetwarzania, konserwowania i magazynowania; wszystkie gatunki, które mogą ulec wycofaniu z obrotu, powinny podlegać takim środkom; ten mechanizm, będący zarazem formą interwencji, jak też środkiem zwiększenia zysku z produktów rybołówstwa, powinien być łatwiej dostępny dla organizacji producentów niż całkowite wycofanie produktu z obrotu; dlatego też ilości objęte tym mechanizmem powinny zostać zwiększone.
- (27) Regionalne różnice w cenach niektórych gatunków są takie, iż nie pozwalają obecnie na objęcie tych gatunków systemem przyznawania rekompensaty finansowej organizacjom producentów; jednakże w celu ustanowienia większej stabilności rynku w odniesieniu do danych produktów, z należnym uwzględnieniem ich cech charakterystycznych i różnorodnych okoliczności dotyczących ich produkcji i wprowadzania do obrotu, takie produkty powinny zostać objęte wspólnotowym systemem wspierania cen, dostosowanym do ich specyficznych cech, bazującym na zastosowaniu ceny wycofania, ustalonej niezależnie przez organizacje producentów i przyznawaniu zryczałtowanej pomocy tym organizacjom w określonych warunkach w odniesieniu do produktów, które zostały poddane niezależnym działaniom interwencyjnym.
- (28) Powinny zostać ustanowione przepisy dotyczące szczególnego programu wspierania odnośnie do niektórych produktów mrożonych na morzu, w formie pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania w zakresie takich produktów, z zastrzeżeniem określonych ograniczeń i warunków oraz pod warunkiem, że nie będą mogły one być zbywane na rynku po cenie przewyższającej cenę ustaloną na poziomie wspólnotowym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 26 w sprawie zastosowania niektórych reguł konkurencji w produkcji i obrocie produktami rolnymi (Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 993/62). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 49 (Dz.U. 53 z 1.7.1962, str. 1572/62).

- (29) Spadek cen importowych tuńczyków dla przemysłu konserwowego może stanowić zagrożenie dla poziomu dochodów osiąganych przez producentów tuńczyka ze Wspólnoty; w związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące rekompensaty przyznawanej w miarę potrzeby tym producentom; w celu zrationalizowania wprowadzania do obrotu jednakowych produktów dodatek wyrównawczy powinien być wypłacany organizacjom producentów tylko w niektórych warunkach.
- (30) W celu zniechęcenia do nadmiernego zwiększania produkcji tuńczyka, co wiązałoby się ze wzrostem kosztów, należy wprowadzić przepisy dotyczące ograniczeń, w ramach których dodatek może być przyznawany organizacjom producentów z uwzględnieniem warunków podaży odnotowanych na rynku Wspólnoty, zaś kryteria uruchamiania tego systemu powinny zostać ponownie przeanalizowane.
- (31) Celem oszacowania, czy na rynku Wspólnoty istnieje sytuacja związana z tendencją cen tuńczyka na rynku światowym, która nakazywałaby wypłacanie dodatku wyrównawczego, należy sprawdzić, czy spadek cen na rynku Wspólnoty wywodzi się ze spadku cen importowych.
- (32) Stosowanie ceł Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty z tuńczyka jest całkowicie zawieszone; ponieważ produkcja tuńczyka we Wspólnocie jest niewystarczająca, powinny być utrzymane warunki podaży porównywalne z tymi, jakie panują w państwach trzecich wywozu w zakresie przemysłu przetwórstwa spożywczego, wykorzystującego te produkty w sposób nieograniczający rozwoju w kontekście międzynarodowych warunków konkurencji; jakiegokolwiek ujemne następstwa, jakie ten system może przedstawiać dla producentów tuńczyka we Wspólnocie, mogą być wyrównane wypłaceniem rekompensaty przewidzianej w tym celu.
- (33) W celu zapewnienia odpowiednich dostaw na rynek Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego na warunkach, które umożliwiłyby mu zachowanie konkurencyjności, stosowanie ceł Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty powinno zostać zawieszone w całości bądź w części na czas nieokreślony.
- (34) Jednakże zawieszenie opłat celnych określone na mocy powyższych uzgodnień nie powinno skutkować dostawami z państw trzecich, oferowanych po niespotykaniu niskich cenach; zakwalifikowanie do takiego zawieszenia powinno być zgodne z ceną referencyjną obliczaną zgodnie z zasadami, które zostaną ustanowione.
- (35) Gdyby wyjątkowe okoliczności spowodowane przywozem lub wywozem przyczyniły się do powstania bądź zagrożenia powstaniem poważnych zaburzeń uniemożliwiających realizację celów określonych w art. 33 Traktatu, powinna istnieć możliwość zastosowania właściwych środków w handlu z państwami trzecimi, z równoczesnym respektowaniem międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty.
- (36) Doświadczenie wykazało, iż może zaistnieć konieczność bardzo szybkiego podjęcia środków, aby zapewnić podaż na rynku Wspólnoty oraz dla zapewnienia zgodności z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty; w celu umożliwienia Wspólnocie rozwiązywania takich sytuacji jak najszybciej, należy ustanowić przepisy w zakresie procedur umożliwiających szybkie podejmowanie niezbędnych środków.
- (37) Ustanowienie jednolitego rynku opartego na wspólnym systemie cen mogłoby być zagrożone poprzez przyznawanie określonej pomocy; dlatego przepisy Traktatu, na mocy których pomoc udzielana przez Państwa Członkowskie może być sprawdzana, a ta, która jest sprzeczna z zasadami wspólnego rynku, może zostać zakazana, powinny mieć zastosowanie do sektora rybołówstwa.
- (38) Wykonanie niniejszego rozporządzenia wymaga ustanowienia i utrzymania systemu przekazywania informacji między Komisją a Państwami Członkowskimi; należy określić koszty takiego systemu, których część będzie finansowana z budżetu Wspólnoty.
- (39) Wydatki ponoszone przez Państwa Członkowskie z tytułu obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾.
- (40) Wprowadzenie w życie niniejszej wspólnej organizacji musi także uwzględniać fakt, iż w interesie Wspólnoty leży ochrona obszarów połowowych w najszerszym możliwym zakresie; nie powinno być zatem dozwolone finansowanie środków obejmujących ilości ryb, które przekraczają ilości przydzielone Państwom Członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

- (41) Do obowiązków Państw Członkowskich należy przyjęcie wszystkich właściwych środków w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zapobiegania i położenia kresu wszelkim nadużyciom.
- (42) Celem ułatwienia wprowadzenia w życie tych przepisów powinna istnieć procedura ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach komitetu zarządzającego.
- (43) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (44) Wspólna organizacja rynku produktów rybołówstwa powinna równocześnie odpowiednio uwzględniać cele ustanowione w art. 33 i 131 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa, obejmującą system cen i handlu oraz wspólne reguły konkurencji.

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „producent” oznacza osobę fizyczną bądź prawną, która wykorzystuje środki produkcji do wytwarzania produktów rybołówstwa z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu po raz pierwszy,
- „produkty rybołówstwa” obejmują produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych oraz produkty akwakultury wymienione poniżej.

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304
0303	Ryby mrożone, z wyłączeniem filetów rybnych i innego mięsa rybiego z pozycji nr 0304
0304	Filety rybne i inne mięso rybie (również rozdrobnione), świeże, schłodzone lub mrożone
b) 0305	Ryby, suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, również ugotowane, podczas procesu wędzenia lub przed nim; mączki, mąki i granulki z ryb nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki w skorupach lub bez nich, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, również schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mączki, mąki i granulki ze skorupiaków nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, również w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; wodne bezkręgowce inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, mrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki z wodnych bezkręgowców innych niż skorupiaki nadające się do spożycia przez ludzi

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Kod CN	Wyszczególnienie
d)	Produkty zwierzęce, gdzie indziej niewymienione i niewłączone; zwierzęta padłe z działu 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
	– Pozostałe
	– – Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych; zwierzęta padłe z działu 3:
0511 91 10	– – – Odpady rybne
0511 91 90	– – – Pozostałe
e) 1604	Ryby przetworzone lub konserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry
f) 1605	Skorupiaki, mięczaki i inne bezkręgowce wodne, przetworzone lub konserwowane
g)	Makarony, również gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, przygotowany lub nie:
	– Makarony niegotowane, nienadziewane i nieprzygotowane inaczej:
1902 20	– Nadziewane makarony, również gotowane lub przygotowane inaczej;
1902 20 10	– – Zawierające w masie ponad 20 % ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych
h)	Mączki, mąki i granulki z mięsa lub podrobów mięsnych, z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 20 00	– Mączki, mąki i granulki z ryb, skorupiaków, mięczaków lub innych bezkręgowców wodnych

TYTUŁ I

NORMY HANDLOWE ORAZ INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

ROZDZIAŁ 1

NORMY HANDLOWE

Artykuł 2

1. Wspólne normy handlowe oraz zakres tych norm mogą być określone dla produktów wymienionych w art. 1 lub grup tych produktów; te normy handlowe mogą w szczególności obejmować klasyfikację według jakości, wielkości lub masy, opakowanie, prezentację i etykietowanie.

2. Jeśli zostaną wydane normy handlowe, produkty, do których te normy mają zastosowanie, nie mogą być wystawiane do sprzedaży, oferowane do sprzedaży, sprzedawane lub w inny sposób wprowadzane do obrotu, jeśli nie są zgodne z tymi normami, z zastrzeżeniem specjalnych przepisów, które mogą być przyjęte w zakresie handlu z państwami trzecimi.

3. Normy handlowe i szczegółowe zasady dotyczące ich stosowania, łącznie ze szczególnymi zasadami określonymi w ust. 2, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 3

1. Produkty, w odniesieniu do których przyjęto wspólne normy handlowe, podlegają kontroli dokonywanej przez Państwa Członkowskie pod kątem zgodności z tymi normami.

Taka kontrola może być dokonywana na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu i podczas transportu.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu nakładania kar za naruszenia art. 2.

3. Nie później niż miesiąc po wejściu w życie każdej normy handlowej Państwa Członkowskie powiadamiają pozostałe

Państwa Członkowskie oraz Komisję o nazwie i adresie organów właściwych do dokonywania kontroli każdego produktu lub grupy produktów, dla których przyjęto normy.

4. Szczegółowe zasady stosowania ust. 1 przyjmuje się w niezbędnym zakresie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby zapewnienia koordynacji pracy organów kontrolnych oraz jednolitości wykładni i stosowania wspólnych norm handlowych.

ROZDZIAŁ 2

INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 79/112/EWG ⁽¹⁾ produkty określone w art. 1 lit. a)-c) mogą być oferowane do sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, bez względu na sposób wprowadzenia do obrotu, tylko jeżeli właściwe oznakowanie lub etykieta wskazuje:

- a) handlowe oznaczenie gatunku;
- b) metodę produkcji (złowione w morzu, wodach śródlądowych bądź wyhodowane);
- c) obszar połowu.

Te wymagania nie dotyczą jednak niewielkich ilości produktów zbywanych bezpośrednio konsumentom przez rybaków bądź producentów akwakultury.

2. Do celów ust. 1 lit. a) Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 1 stycznia 2002 r., sporządzają i opublikują wykaz oznaczeń handlowych przyjętych na ich terytorium, przynajmniej w odniesieniu do wszystkich gatunków wymienionych w załącznikach I–IV do niniejszego rozporządzenia. Wykaz zawiera naukową nazwę każdego gatunku, nazwę w języku urzędowym lub językach urzędowych danego Państwa Członkowskiego i, jeśli jest to stosowne, inną nazwę lub nazwy przyjęte i stosowane lokalnie bądź regionalnie.

3. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wykazie oznaczeń handlowych gatunków określonych w ust. 2 co najmniej 2 miesiące przed datą określoną w ust. 2. Państwa Członkowskie uznają oznaczenia sporządzone przez inne Państwa Członkowskie w tym samym języku i w odniesieniu do tego samego gatunku.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się, w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

TYTUŁ II

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

WARUNKI UDZIELANIA ORAZ COFANIA UZNANIA ORGANIZACJI PRODUCENTÓW

Artykuł 5

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „organizacja producentów” oznacza każdą osobę prawną:

- a) powstałą z własnej inicjatywy grupy producentów jednego lub większej ilości produktów określonych w art. 1 lit. a)-c) w odniesieniu do produktów zamrożonych, przygotowanych bądź przetwarzanych, gdy dane czynności zostały wykonane na pokładzie statków rybackich;
- b) powołaną w szczególności w celu zapewnienia, że połowy będą wykonywane w racjonalny sposób oraz że poprawione zostaną warunki sprzedaży produktów ich członków poprzez podejmowanie środków, które:

- 1) zachęcają do planowania produkcji i jej dostosowania do popytu, również pod względem ilości, w szczególności poprzez wprowadzanie planów połowowych;
- 2) promują koncentrację podaży;
- 3) stabilizują ceny;
- 4) zachęcają do stosowania metod połowowych wspierających połowy zachowawcze;
- c) której statut wymaga od jej członków-producentów w szczególności:
 - 1) stosowania w odniesieniu do połowów, produkcji i wprowadzania do obrotu przyjętych przez nią przepisów;
 - 2) w przypadku gdy dane Państwo Członkowskie zdecydowało, iż niektóre bądź wszystkie kwoty połowowe i/lub stosowanie środków dotyczących nakładów połowowych znajdują się w gestii organizacji producentów – stosowania środków przyjętych przez organizację w tym celu;
 - 3) zapewnienia, że każdy statek należy tylko do jednej organizacji producentów w odniesieniu do jednego danego produktu bądź grupy produktów;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż końcowemu konsumentowi (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21).

- 4) zbywania całej produkcji w zakresie produktu, ze względu na który są członkami organizacji, poprzez tę organizację producentów; organizacja może jednak postanowić, że ten wymóg jest pominięty, jeśli produkty są zbywane zgodnie ze wspólnymi regułami, które uprzednio ustanowiła;
- 5) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów w celu ustalenia środków określonych w ust. 1 lit b) lub wypełnienia obowiązków umownych bądź do celów statystycznych;
- 6) wpłacania wkładów finansowych przewidzianych w statucie na ustanowienie i uzupełnienie funduszu interwencyjnego przewidzianego w art. 17 ust. 3;
- 7) pozostawania członkami organizacji przez co najmniej trzy lata od momentu jej uznania i zawiadomienia organizacji, z co najmniej rocznym wyprzedzeniem, o zamiarze jej opuszczenia;
- d) której statut wprowadza:
- 1) procedury określania, przyjmowania i zmieniania przepisów określonych w lit. c) pkt 1;
 - 2) wyłączenie wszelkich form dyskryminacji jej członków, szczególnie ze względu na przynależność państwową lub siedzibę;
 - 3) nakładanie na członków obowiązku opłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
 - 4) przepisy umożliwiające członkom-producentom demokratyczną kontrolę organizacji i jej decyzji;
 - 5) kary za niewypełnianie zobowiązań wynikających ze statutu, w szczególności niepłacenie składek, a także naruszanie przepisów ustanowionych przez organizację producentów;
 - 6) zasady przyjmowania nowych członków;
 - 7) zasady księgowości i zasady budżetowe niezbędne do działania organizacji, łącznie z prowadzeniem odrębnych rachunków w odniesieniu do działań, w związku z którymi zostało udzielone uznanie;
- e) która została uznana przez dane Państwo Członkowskie na mocy ust. 2.
2. Państwa Członkowskie uznają za organizacje producentów do celów niniejszego rozporządzenia wszystkie grupy producentów, które mają swą oficjalną główną siedzibę na ich terytorium, są wystarczająco aktywne gospodarczo na ich terytorium i wystąpią o udzielenie takiego uznania, pod warunkiem że:
- a) spełniają warunki określone w ust. 1 oraz przedstawiają odpowiednie dowody, łącznie z udokumentowaniem, że posiadają wymaganą minimalną liczbę członków-producentów bądź pokrywają wymaganą minimalną wielkość produkcji zbywanej na rynku;
 - b) jest w stopniu wystarczającym udokumentowane, że mogą właściwie wykonywać swoje działania, zarówno z uwzględnieniem okresu czasu, jak też efektywności;
 - c) posiadają wymagany status prawny w świetle ustawodawstwa krajowego.
3. Organizacje producentów nie mogą zajmować dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów podanych w art. 33 Traktatu.
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.
- ### Artykuł 6
1. Państwa Członkowskie:
- a) podejmują decyzje, czy udzielić uznania w terminie trzech miesięcy od chwili złożenia wniosku ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami towarzyszącymi;
 - b) przeprowadzają w regularnych odstępach kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają warunki dotyczące udzielenia uznania; uznanie organizacji producentów może zostać cofnięte, jeśli warunki określone w art. 5 nie są spełniane bądź jeśli uznanie jest oparte na nieprawdziwych informacjach; jeżeli organizacji udzielono uznania bądź odnosi ona korzyści z uznania uzyskanego oszukańczymi środkami, uznanie jest niezwłocznie cofnięte z mocą wsteczną;
 - c) powiadamiają Komisję w terminie dwóch miesięcy o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia bądź cofnięcia uznania.
2. Państwo Członkowskie udziela uznania organizacji producentów, która ma swą oficjalną główną siedzibę na jego terytorium, choć niektórzy z jej członków posiadają obywatelstwo innego bądź innych Państw Członkowskich, pod warunkiem że zostaną spełnione wymagania ustanowione w art. 5.
- Państwa Członkowskie, których obywatele są członkami organizacji producentów mającej siedzibę na terytorium innego Państwa Członkowskiego, ustanawiają, w porozumieniu z tym państwem, współpracę administracyjną niezbędną do przeprowadzania kontroli działalności danej organizacji.
3. Państwa Członkowskie mogą udzielić uznania pojedynczej organizacji producentów wyłącznie w odniesieniu do szczególnego obszaru połowowego, jeśli uznają ją za reprezentatywną stosownie do kryteriów określonych na podstawie art. 7 ust. 1.

4. Państwa Członkowskie mogą udzielić uznania związkowi organizacji producentów, pod warunkiem że spełnia on warunki określone w art. 5. Przepisów art. 9 i 10 nie stosuje się do takich związków.

5. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów art. 5 oraz ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu Komisja przeprowadza kontrole i na ich podstawie, gdzie to stosowne, może zażądać cofnięcia uznania przez Państwo Członkowskie.

6. Na początku każdego roku Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, seria C, wykaz organizacji producentów uznanych w ciągu poprzedniego roku oraz tych, w stosunku do których w tym samym okresie uznanie zostało cofnięte.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunki cofnięcia uznania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

ROZSZERZENIE PRZEPISÓW NA PRODUCENTÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ORGANIZACJI

Artykuł 7

1. W przypadku gdy organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu, w jednym miejscu wyładunku lub w większej liczbie takich miejsc, w Państwie Członkowskim i składa wnioski do właściwych władz krajowych, dane Państwo Członkowskie może wymagać od producentów, którzy nie są członkami organizacji i wprowadzają do obrotu jakiejkolwiek produkty określone w art. 1 w obrębie obszaru, dla którego dana organizacja producentów jest reprezentatywna, aby zastosowali się do:

- a) przepisów dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu przyjętych przez organizację w związku z realizacją celów określonych w art. 5 ust. 1 lit. b);
- b) przepisów przyjętych przez daną organizację, dotyczących wycofywania z obrotu i prolongowania w odniesieniu do produktów świeżych i schłodzonych określonych w art. 1 akapit drugi tiret drugie lit. a) i c).

Jednakże przepisy te mogą zostać rozszerzone na producentów niebędących członkami organizacji w przypadku produktów wymienionych w załączniku I wyłącznie w zakresie, w jakim cena stosowana przez organizację producentów stanowiła cenę wycofania lub cenę sprzedaży Wspólnoty, z zastrzeżeniem tolerancji przewidzianej w art. 21 ust. 1 lit. a).

Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję, że rozszerzenie przepisów określonych w lit. a) i b) nie stosuje się do niektórych kategorii sprzedaży.

2. Przepisy, które uznano za obowiązujące na mocy ust. 1, stosuje się do pierwszego etapu sprzedaży produktów na rynku, przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy i na regionalnie ograniczonym obszarze.

3. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić obowiązującymi na mocy ust. 1.

W przypadku gdy Komisja nie ma pewności co do ważności decyzji w odniesieniu do przypadków określonych w ust. 4 i kiedy rozszerzenie musi być uznane za nieważne, w terminie jednego miesiąca od chwili otrzymania danego powiadomienia może zwrócić się do danego Państwa Członkowskiego o zawieszenie stosowania tej decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

— potwierdza, że przepisy będące przedmiotem powiadomienia mogą stać się obowiązujące

lub

— w uzasadnionej decyzji uzna rozszerzenie przepisów, o którym postanowiło Państwo Członkowskie, za nieważne, na podstawie jednego z przypadków określonych w ust. 4 lit. a) i b). W takiej sytuacji decyzję Komisji stosuje się od daty, w której wniosek dotyczący zawieszenia przepisów został przesłany do Państwa Członkowskiego.

4. Komisja uzna rozszerzenie określone w ust. 1 za nieważne:

- a) jeśli uzna, że dane rozszerzenie może zagrażać zasadom wolnego handlu lub zagrożone są cele wymienione w art. 33 Traktatu;
- b) jeśli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu stosuje się do przepisu, co do którego postanowiono o rozszerzeniu na innych producentów.

5. Na podstawie kontroli *ex-post* Komisja może w każdym czasie stwierdzić przypadki nieważności na mocy ust. 4 i uznać dane rozszerzenie za nieważne.

6. Komisja niezwłocznie informuje inne Państwa Członkowskie na każdym etapie procedury określonej w ust. 3–5.

7. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia zgodności z przepisami określonymi w ust. 1. Powiadamiają one niezwłocznie Komisję o takich środkach.

8. W przypadku gdy ma zastosowanie ust. 1, dane Państwo Członkowskie może zdecydować, czy producenci niebędący członkami organizacji są zobowiązani do zapłaty organizacji równowartości całości lub części opłaty, jaką płać członkowie-produccenci, w takim zakresie, w jakim opłaty te są przeznaczone na pokrycie kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania systemu określonego w ust. 1

9. W przypadku gdy ma zastosowanie ust. 1, Państwa Członkowskie zapewniają, w miarę potrzeby poprzez agencję organizacji producentów, że wycofają produkty niespełniające wymagań dotyczących obrotu lub te, które nie mogły być sprzedane po cenie co najmniej równej cenie wycofania.

10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 8

1. W przypadku zastosowania art. 7 ust. 1 Państwo Członkowskie może przyznać rekompensatę producentom niebędącym członkami organizacji i mającym siedzibę we Wspólnocie w odniesieniu do produktów, które:

— zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) nie mogą być wprowadzone do obrotu,

lub

— zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) zostały wycofane z obrotu.

Rekompensatę przyznaje się bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub siedzibę podmiotów ją otrzymujących. Nie może ona przekraczać 60 % kwoty uzyskanej przez zastosowanie do wycofanych ilości produktu:

— ceny wycofania ustalonej na mocy art. 20 dla produktów wymienionych w załączniku I część A i B

lub

— ceny sprzedaży ustalonej na mocy art. 22 dla produktów wymienionych w załączniku I część C.

2. Koszty wynikające z przyznania rekompensaty określonej w ust. 1 ponosi dane Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ 3

PLANOWANIE PRODUKCJI I WPROWADZANIA DO OBROTU

Artykuł 9

1. Na początku roku połowowego każda organizacja producentów opracowuje i przesyła do właściwych władz Państwa Członkowskiego program operacyjny na dany rok połowowy, dla gatunków wymienionych w załącznikach I, IV i V zawierający:

a) strategię wprowadzenia do obrotu, której będzie przestrzegać organizacja w celu dostosowania ilości i jakości podaży do wymagań rynku;

b) — plan połowów gatunków wymienionych w załączniku I i IV, w szczególności gatunków objętych kwotami połowowymi w zakresie, w jakim te gatunki reprezentują znaczny udział w wyładunkach dokonywanych przez członków organizacji,

— plan produkcji dotyczący gatunków wymienionych w załączniku V;

c) specjalne środki zapobiegawcze, mające dostosować podaż gatunków sprawiających zazwyczaj trudności związane z wprowadzaniem do obrotu w czasie roku połowowego;

d) kary stosowane wobec członków organizacji, którzy naruszają decyzje przyjęte w celu wprowadzania w życie takich planów.

Program operacyjny może być rewidowany w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych okoliczności w trakcie roku połowowego, a rewizję podaje się do wiadomości właściwym władzom Państwa Członkowskiego.

Nowo uznana organizacja producentów nie jest zobowiązana do ustalenia programu operacyjnego podczas pierwszego roku po udzieleniu uznania.

2. Programy operacyjne i wszystkie ich zmiany podlegają zatwierdzeniu właściwych władz Państwa Członkowskiego.

3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 1 lit. b) Państwa Członkowskie przeprowadzają stosowne kontrole w celu zapewnienia, że każda organizacja producentów wypełnia zobowiązania określone w ust. 1 i stosują następujące kary w razie stwierdzenia, że te zobowiązania nie są wypełniane:

a) w przypadku gdy organizacja producentów nie przygotowała programu operacyjnego na rok połowowy zgodnie z ust. 1, nie otrzyma na dany rok połowowy żadnej pomocy finansowej przyznawanej na działania interwencyjne wykonywane na mocy tytułu IV;

b) w przypadku gdy organizacja producentów nie wprowadziła w życie środków przewidzianych w jej programie operacyjnym, wtedy na dany rok połowowy:

— w przypadku niewprowadzenia środków po raz pierwszy zostanie przyznane tylko 75 % pomocy finansowej na działania interwencyjne wykonywane na mocy tytułu IV,

— w drugim stwierdzonym przypadku zostanie przyznane tylko 50 % wspomnianej powyżej pomocy finansowej oraz

— w dalszych przypadkach nie zostanie przyznana żadna pomoc finansowa.

Kar wymienionych w lit. a) i b) nie stosuje się przed dniem 1 stycznia 2002 r.

4. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach, w których został zastosowany ust. 3 lit. a) lub b).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 10

1. Bez uszczerbku dla pomocy, która może zostać przyznana w celu zachęcenia do tworzenia i ułatwiania działania organizacjom producentów na mocy art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999, Państwa Członkowskie mogą przyznać organizacjom producentów rekompensatę na czas określony w celu skompensowania kosztów wynikających z obowiązków nałożonych na nie na mocy art. 9.

Organizacje producentów uznane przed dniem 1 stycznia 2001 r. mogą otrzymywać takie rekompensaty przez okres 5 lat od tej daty.

Organizacje producentów uznane później mogą otrzymywać takie rekompensaty przez okres 5 lat następujących po roku, w którym zostały uznane.

2. Rekompensata określona w ust. 1 składa się z następujących elementów:

- a) dla gatunków wymienionych w załączniku I i IV – kwoty proporcjonalnej do liczby statków członków tej organizacji, obliczanej degresywnie zgodnie z metodą określoną w załączniku VIIA i zryczałtowanej kwoty 500 EUR na gatunki objęte art. 9 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze, łącznie do 10 gatunków;
- b) dla gatunków wymienionych w załączniku V – kwoty proporcjonalnej do stopnia reprezentatywności organizacji producentów, obliczanej zgodnie z metodą określoną w załączniku VIIIB. Poziom reprezentatywności zostanie obliczony stosownie do procentowego udziału produkcji zbytej przez organizację producentów na obszarze produkcji, który jest uznany za wystarczająco duży przez dane Państwo Członkowskie, na podstawie kryteriów ustalonych w celu udzielenia uznania przez Państwo Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie wypłacają rekompensatę organizacjom producentów w ciągu czterech miesięcy od zakończenia roku, w odniesieniu do którego została przyznana, jedynie wtedy, jeśli właściwe władze sprawdziły, że otrzymujące ją organizacje wypełniły obowiązki nałożone na nie na mocy art. 9.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkową pomoc organizacjom producentów, które w ramach programów

operacyjnych wymienionych w art. 9 ust. 1 opracowały środki dotyczące poprawy organizacji i wprowadzania do obrotu ryb, jak również opracowały środki pozwalające na lepsze zrównoważenie podaży i popytu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2792/1999, w szczególności jego art. 14 i 15.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie mogą udzielić specjalnego uznania organizacjom producentów w rozumieniu art. 5 ust. 1, które wprowadzają do obrotu produkty objęte wspólnymi normami handlowymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2406/96 ⁽¹⁾ lub produkty akwakultury, gdy przedłożyły plan poprawy jakości tych produktów, który został zatwierdzony przez właściwe władze krajowe.

2. Podstawowym celem planów określonych w ust. 1 jest objęcie wszystkich etapów produkcji i wprowadzania do obrotu. Takie plany obejmują w szczególności:

- istotną poprawę jakości produktów składowanych na pokładzie statków bądź podczas hodowli,
- optymalne utrzymanie jakości odpowiednio podczas: połowu, wyładunku, wyciągania, transportu, obchodzenia się z produktami oraz wprowadzania ich do obrotu,
- stosowanie odpowiednich technik i *know-how* dla osiągnięcia powyższych celów,
- opis planowanych środków, łącznie z badaniami przygotowawczymi, szkoleniami i inwestycjami.

3. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji plany przedłożone im przez organizacje producentów. Takie plany nie mogą być zatwierdzone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, dopóki nie zostaną przesłane do Komisji i przed upływem kolejnego okresu 60 dni, w ciągu którego Komisja może zażądać wprowadzenia zmian bądź odrzucić plan.

4. Szczególne uznanie udzielone organizacjom producentów na podstawie niniejszego artykułu stanowi warunek przyznania pomocy finansowej przewidzianej na mocy art. 15 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2792/1999.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334 z 23.12.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 323/97 (Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 8).

TYTUŁ III

MIĘDZYBRANŻOWE ORGANIZACJE I POROZUMIENIA

ROZDZIAŁ 1

**WARUNKI UDZIELANIA ORAZ COFANIA UZNANIA
ORGANIZACJOM MIĘDZYBRANŻOWYM**

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, wszystkie osoby prawne mające siedzibę na ich terytorium, które złożą właściwy wniosek i składają się z reprezentantów działalności związanych z produkcją i/lub handlem i/lub przetwórstwem produktów określonych w art. 1, pod warunkiem że:

- a) zostały ustanowione z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które się na nie składają;
- b) reprezentują znaczącą część produkcji oraz handlu i/lub przetwórstwa produktów rybołówstwa oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa w danym regionie lub regionach oraz w przypadkach dotyczących więcej niż jednego regionu mogą udowodnić minimalny poziom reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które obejmują;
- c) nie są same zaangażowane w działania odnoszące się do produkcji, przetwórstwa bądź wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa;
- d) wykonują dwa bądź więcej z następujących środków w jednym bądź większej liczbie regionów Wspólnoty, pod warunkiem że występuje zgodność z regułami wspólnotowymi, szczególnie w zakresie konkurencji, uwzględniania interesów konsumentów i pod warunkiem że nie ograniczają właściwego działania organizacji rynku:
 - pogłębianie wiedzy oraz przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i obrotem,
 - wspieranie lepszej koordynacji sposobów wprowadzania produktów rybołówstwa do obrotu, w szczególności za pomocą analiz i badań rynku,
 - badanie i rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, łącznie z informacjami i komunikatami technologicznymi,
 - sporządzanie standardowych umów zgodnych z regułami wspólnotowymi,
 - dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do skierowania produkcji w stronę produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu oraz metod eksploatacji, które przyczynią się do trwałości zasobów,
 - rozwijanie metod i instrumentów oraz organizowanie szkoleń w celu podniesienia jakości produktu,
 - wykorzystywanie możliwości i ochrona nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych,

— ustanawianie przepisów dotyczących połowów oraz wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa, które są bardziej rygorystyczne niż reguły wspólnotowe i przepisy krajowe,

— pełniejsze wykorzystanie potencjału produkcji rybołówstwa,

— promowanie produktów rybołówstwa.

2. Przed udzieleniem uznania Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszystkich istotnych informacji o ich reprezentantach i ich różnorodnych działaniach, wraz z wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi do dokonania oceny.

Komisja może sprzeciwić się udzieleniu uznania w terminie dwóch miesięcy od chwili uzyskania powiadomienia.

3. Państwa Członkowskie:

- a) podejmują decyzje w sprawie udzielenia uznania w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku ze wszystkimi dokumentami towarzyszącymi;
- b) przeprowadzają regularne kontrole w celu stwierdzenia, czy organizacje międzybranżowe działają zgodnie z zasadami i warunkami udzielonego uznania;
- c) wycofują uznanie, jeśli:
 - i) zasady i warunki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu nie są przestrzegane;
 - ii) organizacja międzybranżowa naruszy którykolwiek z zakazów określonych w art. 14 bądź naruszy właściwe funkcjonowanie organizacji rynku, bez uszczerbku dla stosowania innych kar przewidzianych w sposób odmienny na mocy przepisów krajowych;
- d) powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia oraz cofnięcia uznania w terminie dwóch miesięcy.

4. Komisja sprawdza, czy przestrzegane są przepisy ust. 1 oraz 3 lit. b) poprzez przeprowadzanie kontroli i w wyniku takich kontroli może zażądać od Państwa Członkowskiego wycofania uznania.

5. Uznanie stanowi upoważnienie do wykonywania środków wymienionych w ust. 1 lit. d), zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria C wykaz uznanych organizacji międzybranżowych, wskazując obszar lub obszary gospodarcze ich działalności oraz działania, które wykonują w celu realizacji przepisów art. 15. Cofnięcie uznania również zostanie podane do wiadomości publicznej.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności warunki, na których Państwa Członkowskie składają sprawozdania Komisji z działalności organizacji międzybranżowych oraz częstotliwość ich składania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

WARUNKI ODNOŚĄCE SIĘ DO POROZUMIEŃ, DECYZJI ORAZ UZGODNIONYCH PRAKTYK ORGANIZACJI MIĘDZYBRANŻOWYCH

Artykuł 14

Nie naruszając przepisów art. 1 rozporządzenia nr 26, art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się w odniesieniu do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych, mających na celu wprowadzenie w życie środków określonych w art. 13 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia, które bez uszczerbku dla środków podjętych przez organizacje międzybranżowe na mocy specjalnych przepisów prawa wspólnotowego:

- a) nie pociągają za sobą obowiązku stosowania cen stałych;
- b) nie prowadzą do podziału rynków we Wspólnocie w jakiegokolwiek formie;
- c) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków do równoważnych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- d) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;
- e) nie ograniczają konkurencji w jakikolwiek sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa w ramach wykonywanej działalności międzybranżowej.

ROZDZIAŁ 3

ROZSZERZENIE STOSOWANIA POROZUMIEŃ, DECYZJI ORAZ UZGODNIONYCH PRAKTYK NA PRODUCENTÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ORGANIZACJI

Artykuł 15

1. W przypadku gdy międzybranżowa organizacja działająca w określonym regionie bądź regionach Państwa Członkowskiego jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu, dane Państwo Członkowskie może, na wniosek organizacji, uznać niektóre porozumienia, decyzje oraz uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji, za wiążące na czas określony dla innych podmiotów gospodarczych działających na rynku w danym regionie lub regionach, niezależnie od tego, czy są to osoby indywidualne, czy grupy, które nie należą do tej organizacji.

2. Organizację międzybranżową uważa się za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy obejmuje co najmniej dwie trzecie produkcji i/lub handlu i/lub przetwórstwa danego produktu lub produktów w danym regionie bądź regionach Państwa Członkowskiego. W przypadku gdy zastosowanie rozszerzenia przepisów organizacji na inne podmioty gospodarcze obejmowałoby więcej niż jeden region, organizacja międzybranżowa musi wykazać swą reprezentatywność w każdej z branż, w której działa, w każdym danym regionie.

3. Przepisy, w odniesieniu do których można wnioskować o ich rozszerzenie na inne podmioty gospodarcze:

a) muszą dotyczyć:

- informacji na temat produkcji i obrotu,
- bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących produkcji niż przepisy ustanowione we Wspólnocie lub przepisy krajowe,
- opracowywania standardowych umów zgodnych z regulami wspólnotowymi,
- zasad dotyczących wprowadzania do obrotu;

b) muszą obowiązywać co najmniej od roku;

c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze;

d) nie mogą powodować szkody innym podmiotom gospodarczym mającym siedzibę w innych regionach Państwa Członkowskiego lub innych Państwach Członkowskich.

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, które postanowiły uczynić obowiązującymi dla wszystkich podmiotów gospodarczych w jednym lub wielu określonych regionach na podstawie art. 15 ust. 1. Komisja decyduje, że Państwo Członkowskie nie jest uprawnione do rozszerzania tych przepisów, jeżeli:

- a) uzna, że dane rozszerzenie zagraża zasadom wolnego handlu lub celom określonym w art. 33 Traktatu; lub
- b) uzna, że dane porozumienie, decyzja lub uzgodniona praktyka, które postanowiono rozszerzyć na innych producentów są sprzeczne z przepisami art. 81 ust. 1 Traktatu; lub
- c) uzna, że nie są przestrzegane przepisy art. 15 niniejszego rozporządzenia.

Przepisy nie mogą zostać uznane za obowiązujące przed upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez Komisję lub zanim Komisja nie wskaże w tym terminie, że nie ma żadnych zastrzeżeń co do wymienionych przepisów.

2. Jeśli w wyniku kontroli *ex-post* Komisja nie będzie miała pewności co do ważności rozszerzenia w związku z okolicznościami określonymi w ust. 1 lit. a), b) lub c), zażąda od danego Państwa Członkowskiego zawieszenia stosowania decyzji w całości lub w części. W takim wypadku i w terminie dwóch miesięcy od tej daty Komisja:

- zezwoli na zniesienie zawieszenia,
- lub
- w uzasadnionej decyzji stwierdzi rozszerzenie przepisów, o którym zadecydowało Państwo Członkowskie, za nieważne na podstawie jednego z warunków wspomnianych powyżej.

W takim wypadku decyzję Komisji stosuje się od daty, w której żądanie zawieszenia tych przepisów zostało przesłane do Państwa Członkowskiego.

3. Komisja informuje Komitet przewidziany w art. 38 ust. 1 na każdym etapie o każdej decyzji związanej z rozszerzeniem porozumień międzybranżowych na mocy ust. 1 oraz każdym zawieszeniu lub uchyleniu istniejących przepisów na mocy ust. 2.

4. Gdy przepisy dotyczące jednego lub większej ilości produktów są rozszerzone i uznana organizacja międzybranżowa wykonuje jeden bądź więcej rodzajów działalności określonych w art. 15 ust. 3 lit. a) oraz leży to w ogólnym interesie gospodarczym tych podmiotów gospodarczych, których działania związane są z jednym bądź większą liczbą danych produktów, Państwo Członkowskie, które udzieliło organizacji uznania, może zadecydować, że osoby indywidualne lub grupy niebędące członkami tej organizacji, lecz odnoszące korzyści z jej działania, płacą na rzecz organizacji równowartość całości lub części składek wnoszonych przez członków organizacji w takim zakresie, w jakim takie opłaty mają pokrywać koszty powstałe bezpośrednio w wyniku wykonywania danych działań.

TYTUŁ IV

CENY I INTERWENCJA

ROZDZIAŁ 1

CENY

Artykuł 17

Przepisy ogólne

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 organizacje producentów mogą ustalić cenę wycofania, poniżej której nie będą sprzedawać produktów dostarczonych przez ich członków.

W takim przypadku w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu organizacje producentów:

- przyznają członkom rekompensaty odnośnie do produktów wymienionych w załączniku I część A i B oraz w załączniku IV, które odpowiadają normom przyjętym zgodnie z art. 2,
- mogą przyznać członkom rekompensaty w odniesieniu do innych produktów określonych w art. 1.

Dla każdego produktu wymienionego w art. 1 najwyższy dopuszczalny poziom ceny wycofania może zostać ustalony zgodnie z ust. 5.

2. Sposób rozdysponowania produktów wycofanych z obrotu jest ustalany przez organizację producentów w taki sposób, aby nie kolidowało to z normalnym wprowadzaniem do obrotu danych produktów.

3. W celu sfinansowania środków związanych z wycofywaniem organizacja producentów tworzy fundusz interwencyjny zasilany wpłatami określanymi na podstawie ilości produktu oferowanego do sprzedaży lub, alternatywnie, stosuje system wyrównawczy.

4. Organizacje producentów dostarczają następujące informacje władzom krajowym, które przekazują je Komisji:

- wykaz produktów, w odniesieniu do których zamierzają uruchomić system opisany w ust. 1,
- okres, w ciągu którego będą miały zastosowanie ceny wycofania,
- proponowany i zastosowany poziom cen wycofania.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 18

Cena orientacyjna

1. Przed rozpoczęciem roku połowowego ustalana jest cena orientacyjna każdego produktu wymienionego w załączniku I oraz każdego produktu lub grupy produktów wymienionych w załączniku II.

Ceny te są ważne w całej Wspólnocie i są ustalane na każdy rok połowowy lub na każdy z okresów, na które podzielono rok połowowy.

2. Cena orientacyjna opiera się na:

- średnich cenach odnotowanych dla znaczącej części produkcji Wspólnoty na rynkach hurtowych lub w portach podczas trzech lat połowowych bezpośrednio poprzedzających rok, na który ustalana jest cena,
- uwzględnianiu tendencji w produkcji i w zakresie popytu.

Przy ustalaniu ceny należy również uwzględnić potrzeby:

- ustabilizowania cen rynkowych i unikania tworzenia nadwyżek we Wspólnocie,
- udzielania wsparcia dla dochodów producentów,
- uwzględniania interesów konsumentów.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, wyznacza ceny orientacyjne określone w ust. 1.

Artykuł 19

Informacja o cenach

1. Podczas całego okresu stosowania ceny orientacyjnej Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o cenach produktów określonych w art. 18 ust. 1, odnotowanych na rynkach hurtowych lub w portach.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 20

Wspólnotowe ceny wycofania

1. Dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I część A i B wspólnotowa cena wycofania jest ustalana na podstawie świeżości, wielkości lub wagi oraz prezentacji produktu, poprzez

zastosowanie wskaźnika przeliczeniowego w odniesieniu do ceny orientacyjnej, ustanowionej na mocy art. 18. Wspólnotowa cena wycofania nie może w żadnym przypadku przekroczyć 90 % ceny orientacyjnej.

2. Celem zapewnienia producentom dostępu do rynków na zadowalających warunkach w strefach wyładunku, które są położone daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty, ceny określone w ust. 1 mogą być wyliczone z zastosowaniem wskaźnika dostosowania.

3. Procedury stosowania niniejszego artykułu, w szczególności ustalanie wielkości procentowej ceny orientacyjnej służącej jako element kalkulowania wspólnotowych cen wycofania oraz wyznaczanie stref wyładunkowych określonych w ust. 2, jak również ustalanie cen, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

INTERWENCJA

Artykuł 21

Rekompensata finansowa za wycofanie

1. Państwa Członkowskie udzielają finansowej rekompensaty organizacjom producentów, które wycofują produkty z obrotu na mocy art. 17 w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część A i B, pod warunkiem że:

- a) cena wycofania zastosowana przez te organizacje jest wspólnotową ceną wycofania ustaloną zgodnie z art. 20, jednakże dla uwzględnienia w szczególności sezonowych fluktuacji cen rynkowych dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10 % poniżej i powyżej tej ceny;
- b) produkty wycofane odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 2 i są odpowiedniej jakości, aby zostały zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;
- c) cena wycofania określona w lit. a) jest stosowana przez cały rok połowowy w odniesieniu do każdej danej kategorii produktu; jednakże od organizacji producentów, która stosuje zakaz połowu lub sprzedaży niektórych kategorii produktów, jako jeden ze środków określonych w art. 5 ust. 1, nie wymaga się stosowania wspólnotowej ceny wycofania odnośnie do tych kategorii produktów.

2. Rekompensata finansowa jest przyznawana w przypadku gdy wycofane z obrotu produkty zostaną rozdysponowane na inne cele niż spożycie przez ludzi lub w taki sposób, że nie będzie to kolidowało z normalnym wprowadzaniem do obrotu innych produktów.

3. W odniesieniu do produktów określonych w ust. 1:

a) rekompensata finansowa jest równa:

i) 85 % ceny wycofania zastosowanej przez daną organizację producentów do wycofanych ilości nieprzekraczających 4 % rocznej ilości danego produktu wystawianego każdego roku na sprzedaż;

ii) na rok połowowy 2003 – 55 % ceny wycofania zastosowanej przez daną organizację producentów do wycofanych ilości przekraczających 4 %, ale nie przekraczających 10 % w odniesieniu do gatunków pelagicznych i odpowiednio 8 % w odniesieniu do innych gatunków rocznej ilości danego produktu wystawianego każdego roku na sprzedaż; na lata połowowe 2001 i 2002 wielkości te wynoszą odpowiednio 75 % i 65 %;

b) nie przyznaje się żadnej rekompensaty finansowej w zakresie wycofanych ilości przekraczających 10 % w odniesieniu do gatunków pelagicznych i 8 % w odniesieniu do innych gatunków ilości wystawionych na sprzedaż przez każdą organizację producentów.

4. Do celów obliczenia kwoty rekompensaty finansowej przyznawanej organizacji producentów bierze się pod uwagę produkcję wszystkich członków organizacji, łącznie z ilościami wycofanymi z obrotu przez inną organizację na mocy art. 7.

5. Rekompensatę finansową zmniejsza się o wartość, ustaloną jako kwotę standardową, produktów przeznaczonych na inne cele niż spożycie przez ludzi lub o przychód netto z rozdysponowania produktów w celu spożycia przez ludzi zgodnie z ust. 2. Powyższą wartość ustala się na początku roku połowowego. Jednakże jeśli zostaną odnotowane znaczące i długotrwałe zmiany cen na rynku Wspólnoty, wartość ta jest dostosowywana.

6. Gdy organizacja producentów dokona wycofania określonego w ust. 1, za ilości wycofane z obrotu przyzna swoim członkom rekompensatę co najmniej równą sumie rekompensaty finansowej obliczanej zgodnie z ust. 3 lit. a) i dodatkowej kwoty równej 10 % ceny wycofania, stosowanej przez tę organizację.

Jednakże organizacja producentów może, w ramach systemu kar wewnętrznych, przyznać swoim członkom niższą rekompensatę, niż przewidziana w poprzednim akapicie, pod warunkiem że różnica zostanie przekazana do funduszu rezerwowego, przeznaczona wyłącznie na dalsze działania interwencyjne.

7. W przypadku wystąpienia poważnych zakłóceń na rynku Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2, może

podjąć środki w celu dostosowania przepisów ust. 3. Przyjęte środki obowiązują nie dłużej niż sześć miesięcy.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 22

Wspólnotowe ceny sprzedaży

Dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I część C wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana na tych samych zasadach, jakie ustanowiono w art. 20 dla ustalania ceny wycofania.

Artykuł 23

Pomoc na okres przejściowy

1. Do pomocy na okres przejściowy zostaną zakwalifikowane:

- i) produkty wymienione w załączniku I część A i B, wycofane z obrotu po cenie wycofania określonej w art. 20;
- ii) produkty wymienione w załączniku I część C, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 22 nie znalaziono na nie nabywcę.

Dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10 % poniżej i powyżej tych cen, który można wziąć pod uwagę w szczególności w związku z sezonowymi fluktuacjami cen rynkowych.

2. Tylko takie ilości są uznawane za kwalifikujące się do pomocy na okres przejściowy, które:

- a) zostały dostarczone przez producenta-członka organizacji;
- b) spełniają pewne wymagania w zakresie jakości, wielkości i prezentacji;
- c) są przetworzone w celu ich utrwalenia i składowane albo konserwowane zgodnie z warunkami i przez okres, który zostanie ustalony.

3. W odniesieniu do każdego danego produktu pomoc może zostać przyznana tylko dla ilości odpowiadających 18 % ilości danych produktów wystawianych co roku na sprzedaż, pomniejszonych o procent ilości określony powyżej, w odniesieniu do którego wypłacono rekompensatę finansową na mocy art. 21.

Kwota tej pomocy nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są niezbędne do utrwalania i składowania.

4. Metody przetwarzania określone w niniejszym artykule to:

- a) — zamrażanie,
 - solenie,
 - suszenie,
 - marynowanie
- oraz, gdzie jest to stosowne,
- gotowanie i pasteryzacja;
- b) filetowanie lub porcjowanie oraz w miarę potrzeb odgławianie, jeśli towarzyszy im jeden z procesów wymienionych w lit. a).

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 24

Niezależne wycofanie i prolongowanie przez organizacje producentów

1. W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku IV Państwa Członkowskie udzielają zryczałtowanej pomocy organizacjom producentów, które stosują interwencję zgodnie z art. 17, pod warunkiem że:

- a) takie organizacje określają cenę wycofania, zwaną dalej „autonomiczną ceną wycofania”, przed rozpoczęciem roku połowowego; organizacje producentów muszą stosować taką cenę przez cały rok połowowy; dopuszcza się 10 % tolerancji sięgającej poniżej i powyżej tej ceny; jednakże cena nie może przekraczać 80 % wyliczonej ceny średniej odnotowanej dla kategorii danego produktu z okresu ostatnich trzech lat połowowych na obszarze działania danych organizacji producentów;
- b) wycofane produkty odpowiadają normom handlowym przyjętym na mocy art. 2 i są odpowiedniej jakości, aby zostały zdefiniowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 2 ust. 3;
- c) udzielona stowarzyszonym producentom rekompensata w odniesieniu do produktów wycofanych z obrotu równa się autonomicznej cenie wycofania zastosowanej przez organizacje producentów.

2. Zryczałtowana pomoc jest udzielana w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu, które były wystawione na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1 i zostały zbyte w sposób nienaruszający normalnego rozdysponowania produkcji.

3. Kwota zryczałtowanej pomocy stanowi 75 % niezależnej ceny wycofania stosowanej podczas bieżącego roku połowowego, z tym że kwota ta jest pomniejszana o wartość ustaloną jako kwota standardowa produktu rozdysponowanego w sposób określony w ust. 2.

4. Zryczałtowana pomoc jest również przyznawana w odniesieniu do ilości wycofanych z obrotu, które są albo przetworzone w celu ich utrwalenia i składowane, albo konserwowane zgodnie z warunkami i na okres, który zostanie ustalony. W tych przypadkach kwota zryczałtowanej pomocy nie może przekraczać kwoty kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są istotne dla procesu utrwalania i składowania.

5. Ilości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanej pomocy zgodnie z ust. 2 nie mogą przekraczać 5 % rocznych ilości danych produktów wystawionych na sprzedaż zgodnie z art. 5 ust. 1.

Ilości produktów kwalifikujących się do zryczałtowanej pomocy na mocy ust. 2 i 4, nie mogą łącznie przekraczać 10 % rocznych ilości określonych w akapicie pierwszym.

6. Zainteresowane Państwa Członkowskie wprowadzają uzgodnienia w zakresie kontroli zapewniające, że produkty, w odniesieniu do których przysługuje zryczałtowana pomoc, faktycznie kwalifikowały się do otrzymania takiej pomocy.

Do celów tych uzgodnień w zakresie kontroli, beneficjenci zryczałtowanej pomocy prowadzą ewidencję zapasów spełniającą kryteria, które zostaną ustalone. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji, w odstępach czasu, które zostaną ustanowione, tabelę zawierającą średnie ceny produktu i kategorii odnotowane na rynkach hurtowych lub w portach.

7. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, decyduje o włączeniu gatunków objętych niniejszym artykułem do wykazu produktów wymienionych w załączniku I część A, w zależności od zbliżania się do siebie cen tych gatunków.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 25

Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania

1. Wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana przed rozpoczęciem roku połowowego dla każdego z produktów określonych w załączniku II, na poziomie co najmniej równym 70 % oraz nieprzekraczającym 90 % ceny orientacyjnej określonej w art. 18 ust. 1.

2. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może być przyznawana organizacjom producentów, które przez cały dany rok połowowy:

- a) stosują przepisy art. 5 ust. 1 do produkcji i wprowadzania do obrotu danych produktów;
- b) stosują cenę sprzedaży określoną w ust. 1, przy czym dozwolony jest margines tolerancji sięgający 10 % poniżej i powyżej tej ceny w celu uwzględnienia w szczególności sezonowych fluktuacji cen rynkowych.

3. Pomoc w odniesieniu do prywatnego składowania może zostać przyznana odnośnie do produktów wymienionych w załączniku II, które zostały wystawione do sprzedaży, ale w odniesieniu do których stwierdzono, że przy wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z ust. 1 nie znaleziono na nie nabywcy.

4. Przy udzielaniu pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania stosuje się następujące ograniczenia:

- a) produkty muszą być złowione, zamrożone na pokładzie statku i wyładowane na ląd we Wspólnocie przez członka organizacji producentów;
- b) produkty muszą być składowane przez minimalny okres i ponownie umieszczane na rynku wspólnotowym;

do maksymalnie 15 % rocznej ilości danych produktów wystawionych do sprzedaży przez organizację producentów.

5. Kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania nie może przekraczać sumy kosztów technicznych i odsetek za maksymalny okres trzech miesięcy. Kwota będzie ustalana degresywnie każdego miesiąca.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem ceny sprzedaży określonej w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

TUŃCZYK PRZEZNACZONY DO PRZETWORZENIA

Artykuł 26

Wspólnotowa cena producenta

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala wspólnotową cenę producenta przed rozpoczęciem każdego roku połowowego, każdego z produktów wymienionych w załączniku III. Ceny ustala się zgodnie z art. 18 ust. 2 tiret pierwsze i drugie.

Przy ustalaniu ceny należy również wziąć pod uwagę potrzebę:

- rozważenia warunków podaży w zakresie wspólnotowego przemysłu przetwórczego,
- udzielania wsparcia dla dochodów producentów,
- unikania tworzenia się nadwyżek we Wspólnocie.

Ceny te obowiązują w całej Wspólnocie i są ustalane na każdy rok połowowy.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o cenach średnich odnotowanych na rynkach hurtowych lub w portach produktów pochodzenia wspólnotowego, jak określono w ust. 1, które posiadają określone cechy handlowe.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności ustalenie wskaźników przeliczeniowych dla różnych gatunków, wielkości i prezentacji tuńczyka, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 27

Dodatek dla organizacji producentów

1. Organizacjom producentów może zostać przyznany dodatek w odniesieniu do ilości produktów wymienionych w załączniku III złowionych przez członków organizacji, a następnie sprzedanych i dostarczonych do zakładów przetwórczych mających siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty i przeznaczonych do przemysłowego przetworzenia produktów objętych kodem CN 1604. Dodatek jest udzielany, jeśli na dany kwartał kalendarzowy:

— cena średnia sprzedaży odnotowana na rynku Wspólnoty,

oraz

— cena importowa określona w art. 29 ust. 3 lit. d)

są w obu przypadkach niższe niż próg uruchomienia równy 87 % wspólnotowej ceny producenta na dany produkt.

Państwa Członkowskie przygotowują lub aktualizują wykaz zakładów przetwórczych określonych w niniejszym ustępie i powiadamiają o nim Komisję przed początkiem każdego roku połowowego.

2. Kwota dodatku nie może w żadnym wypadku przekraczać:

- różnicy między progiem uruchomienia a średnią ceną sprzedaży danego produktu na rynku wspólnotowym, albo
- zryczałtowanej kwoty równej 12 % tego progu.

3. Maksymalna łączna ilość każdego z produktów kwalifikującego się do uzyskania dodatku jest ograniczona do ilości równej średniej ilości sprzedawanych i dostarczanych produktów, na warunkach określonych w ust. 1, podczas analogicznego kwartału w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał, za który wypłacany jest dodatek.

4. Kwota dodatku wypłacanego każdej organizacji producentów jest równa:

- pułapowi ustanowionemu w ust. 2 w odniesieniu do ilości danego produktu, które zostały rozdysponowane zgodnie z ust. 1 i nie przekraczają średnich ilości sprzedanych lub dostarczonych na takich samych warunkach przez członków organizacji, podczas analogicznego kwartału w trzech latach poprzedzających kwartał, za który wypłacany jest dodatek,
- 50 % pułapu ustanowionego w ust. 2 dla ilości danego produktu, które przekraczają ilości określone w tiret pierwszym i są równe nadwyżce ilości wynikających z rozdzielenia między

organizacje producentów ilości kwalifikujących się do dodatku na mocy ust. 3.

Rozdzielenie to jest dokonywane proporcjonalnie między danymi organizacjami producentów na podstawie ich odpowiedniej średniej produkcji w równoważnym kwartale w trzech latach połowowych poprzedzających kwartał roku, za który wypłacany jest dodatek.

5. Organizacje producentów rozdzielają przyznany dodatek proporcjonalnie między swoich członków na podstawie ilości przez nich wyprodukowanych oraz sprzedanych i dostarczonych zgodnie z ust. 1.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności kwotę dodatku i warunki jego przyznawania, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

TYTUŁ V

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ 1

UZGODNIENIA CELNE

Artykuł 28

1. W celu zapewnienia odpowiedniej podaży na rynku Wspólnoty surowców przeznaczonych dla przemysłu przetwórczego cła taryfowe na niektóre produkty są autonomicznie zawieszone w całości lub w części na czas nieokreślony zgodnie z załącznikiem VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Aby zapobiec sytuacji, w której uzgodnienia dotyczące zawieszenia określonego w ust. 1 zagrażałyby środkom stabilizacyjnym określonym w art. 20, 21, 22, 23, 25 i 26, kwalifikację do takiego zawieszenia przyznaje się w momencie przywozu danych produktów, pod warunkiem zgodności z ceną przewidzianą na mocy art. 29.

3. Gdyby kiedykolwiek wystąpiły poważne zakłócenia na rynku, pomimo zastosowania ceny referencyjnej określonej w ust. 2, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zawiesi stosowanie środków określonych w ust. 1.

ROZDZIAŁ 2

CENY REFERENCYJNE

Artykuł 29

1. Ceny referencyjne obowiązujące we Wspólnocie mogą być ustalane co roku według kategorii produktu, w odniesieniu do

produktów określonych w art. 1, które podlegają:

- a) uzgodnieniom związanym ze zmniejszeniem lub zawieszeniem cła, przy czym przepisy obowiązujące w WTO przewidują zgodność z ceną referencyjną,
- b) jednemu ze środków określonych w art. 28 ust. 1,
lub
- c) uzgodnieniom innym niż określone w lit. a) lub b), które zakładają zgodność z ceną referencyjną i są zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.

2. Jeśli zadeklarowana wartość celna danego produktu przywożonego z państwa trzeciego, w ramach jednego ze środków określonych w ust. 1, jest niższa od ceny referencyjnej, dane ilości nie kwalifikują się do objęcia danymi uzgodnieniami celnymi.

Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach stosowania środków przewidzianych w niniejszym ustępie.

3. Ceny referencyjne przyjęte:

- a) dla produktów wymienionych w załączniku I część A i B są równe cenie wycofania, ustalonej zgodnie z art. 20 ust. 1;
- b) dla produktów wymienionych w załączniku I część C są równe wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 22;

c) dla produktów wymienionych w załączniku II są równe wspólnotowej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z art. 25 ust. 1;

d) dla innych produktów są określane w szczególności na podstawie wyliczonej średniej wartości celnej odnotowanej na rynkach importowych lub w portach importowych w Państwach Członkowskich w ciągu trzech ostatnich lat bezpośrednio poprzedzających datę, w której ustalana jest cena referencyjna, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia, aby cena odzwierciedlała sytuację rynkową.

4. Państwa Członkowskie regularnie powiadamiają Komisję o cenach i wielkości przywozu produktów wymienionych w załącznikach I–IV, odnotowanych na ich rynkach bądź w ich portach. Ceny są równe wartości celnej danych produktów.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z ustalaniem cen referencyjnych, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

ROZDZIAŁ 3

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 30

1. Jeżeli we Wspólnocie na rynku jednego lub kilku produktów wymienionych w art. 1 w następstwie przywozu lub wywozu wystąpią poważne zakłócenia mogące zagrozić celom określonym w art. 33 Traktatu bądź zaistnieje ryzyko ich wystąpienia, możliwe jest podjęcie odpowiednich środków w handlu z państwami trzecimi, aż do ustąpienia zakłóceń lub ryzyka ich wystąpienia.

2. Środki przewidziane w ust. 1 są stosowane i wykonane zgodnie z procedurami art. 16 rozporządzenia (WE) nr 3285/94 ⁽¹⁾.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 31

W przypadku gdy na rynku Wspólnoty odnotowany zostanie wzrost cen oraz problemy z podażą dotyczące jednego bądź większej ilości produktów określonych w art. 1 oraz wystąpi zagrożenie dla osiągnięcia niektórych celów określonych w art. 33 Traktatu poprzez utrzymywanie się takiej sytuacji, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, podejmuje niezbędne środki aby zaradzić zaistniałej sytuacji.

Artykuł 32

Nie naruszając wszelkich odmiennych przepisów przyjętych na mocy art. 36 i 37 Traktatu, do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1 stosuje się art. 87, 88 oraz 89 Traktatu.

Artykuł 33

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby wszystkie statki rybackie pływające pod banderą jednego z Państw Członkowskich posiadały równy dostęp do portów i urzędów dotyczących pierwszego wprowadzenia do obrotu, łącznie z całością towarzyszących urzędów i instalacji technicznych.

Artykuł 34

1. Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie nawzajem informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnotowych reguł przywozu i uchylające rozporządzenie (WE) 518/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2315/96 (Dz.U. L 314 z 4.12.1996, str. 1).

W tym celu ustanawiają niezbędne, sprawnie funkcjonujące systemy komunikowania się i wymiany informacji oraz ponoszą związane z tym koszty.

Część kosztów dotyczących systemów określonych w akapicie pierwszym jest pokrywana z budżetu Wspólnoty.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, łącznie z określeniem wydatków pokrywanych z budżetu Wspólnoty, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 35

1. Wydatki wynikające z przyznania pomocy przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu są uważane za związane ze środkami interwencyjnymi w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

2. Finansowanie wydatków określonych w ust. 1 jest przyznawane w zależności od produktów z zasobów lub grupy zasobów, wyłącznie do limitu ilości przydzielonych danemu Państwu Członkowskiemu z ogólnej wielkości dopuszczalnych połowów, w odniesieniu do danego zasobu lub grupy zasobów.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie przyjmują właściwe środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz w celu zapobiegania bądź zaprzestania wszelkich nadużyć. W tym celu:

- przeprowadzają regularne kontrole beneficjentów uzyskujących pomoc finansową,
- jeśli stosownym jest przeprowadzanie niektórych kontroli poprzez pobieranie próbek, zapewniają na podstawie analizy ryzyka, że częstotliwość kontroli oraz metody stosowane na całym ich terytorium są właściwe dla rodzaju kontrolowanego środka oraz że są odpowiednie ze względu na ilości produktów wprowadzonych do obrotu bądź zatrzymanych z zamiarem wprowadzenia do obrotu.

Artykuł 37

Środki niezbędne do wprowadzenia niniejszego rozporządzenia związane z zagadnieniami określonymi w art. 2–7, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 19–21, 23–27, 29, 34 i 35 przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 38 ust. 2.

Artykuł 38

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Produktów Rybołówstwa, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się przepisy art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi dwa miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1999 r.

Artykuł 39

Komitet może rozważać wszelkie inne kwestie, które zostały mu przedstawione przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 40

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z odpowiednim uwzględnieniem celów określonych w art. 33 i 131 Traktatu.

Artykuł 41

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. Komisja prześle do Rady i Parlamentu sprawozdanie oceniające wyniki wykonywania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 42

1. Z mocą od dnia 1 stycznia 2001 r. rozporządzenia (EWG) nr 3759/92, (EWG) nr 105/76 oraz (EWG) nr 1772/82 tracą moc.

2. Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 3759/92 uważa się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i powinny być odczytywane zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VIII.

Artykuł 43

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem art. 4, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

W imieniu Rady

K. HEMILÄ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
	A. Świeże lub schłodzone produkty z pozycji nr 0302 oraz 0307:
1. 0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
2. ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
3. 0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
4. ex 0302 29 90	Stornia (<i>Platichthys flesus</i>)
5. 0302 31 10 oraz 0302 31 90	Tuńczyk biały lub tuńczyk długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>)
6. ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
7. 0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
8. 0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
9. 0302 62 00	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
10. 0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
11. ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>
12. 0302 65 20 oraz 0302 65 50	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyphorhinus</i> spp.)
13. 0302 69 31 oraz 0302 69 33	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
14. 0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
15. 0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
16. 0302 69 55	Sardele (<i>Engraulis</i> spp.)
17. ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku (<i>Merluccius merluccius</i>)
18. 0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
19. ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)
	B. Żywe, świeże lub schłodzone produkty albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie:
ex 0306 23 10	Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
	C. Żywe, świeże lub schłodzone produkty albo produkty gotowane na parze lub we wrzącej wodzie:
0302 23 00	Sola (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Kieszeniec jadalny (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>)

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie
	A. Produkty mrożone z pozycji nr 0303 oraz 0304:
0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0304 20 55	
0304 20 56	
0304 20 58	
0303 79 71	Morlesz (<i>Dentex dentex</i> oraz <i>Pagellus</i> spp.)
0303 79 87	Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 20 87	
0304 60 65	
	B. Produkty mrożone z pozycji nr 0306:
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
	C. Produkty mrożone z pozycji nr 0307:
1. 0307 49 18	Mątwą z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
2. 0307 49 31	Kalmar (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
3. 0307 49 51	Kalmar (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
4. 0307 59 10	Ośmiornica (<i>Octopus</i> spp.)
5. 0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)

ZAŁĄCZNIK III

Tuńczyk (z rodzaju *Thunnus*), bonito lub bonito paskowany (*Katsuwonus pelamis*) oraz inne gatunki z rodzaju *Euthynnus*, świeże, schłodzone lub mrożone, przeznaczone do przemysłowego przetwarzania produktów objętych pozycją nr 1604 i zaklasyfikowanych do jednego z następujących kodów Nomenklatury Scalonej:

Wyszczególnienie	Kod CN	
	Świeże lub schłodzone	Mrożone
Prezentowane inaczej niż produkty objęte pozycją nr 0304:		
I. Następujące gatunki:		
a) Tuńczyk biały lub długopłetwy (<i>Thunnus alalunga</i>), z wyłączeniem świeżego lub schłodzonego:		
1. o masie większej niż 10 kg każdy ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19
2. o masie nie większej niż 10 kg każdy ⁽¹⁾		0303 41 11, 0303 41 13 i 0303 41 19
b) Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacores</i>):		
1. o masie większej niż 10 kg każdy	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 12, 0303 42 32 i 0303 42 52
2. o masie nie większej niż 10 kg każdy	0302 32 10 ⁽¹⁾	0303 42 18, 0303 42 38 i 0303 42 58
c) Bonito lub bonito paskowany (<i>Katsuwonus pelamis</i>):	0302 33 10	0303 43 11, 0303 43 13 i 0303 43 19
d) Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>), z wyłączeniem świeżego lub schłodzonego		0303 49 21, 0303 49 23 oraz 0303 49 29
e) Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>	0302 39 19 0302 69 21	0303 49 41, 0303 49 43, 0303 49 49, 0303 79 21, 0303 79 23 oraz 0303 79 29
II. Prezentowane w jeden z poniższych sposobów:		
a) Całe		
b) Patroszone bez skrzelii		
c) Inne (np. odgłowione)		

⁽¹⁾ Odniesienie do masy stosuje się do ryb całych.

ZAŁĄCZNIK IV

Produkty świeże lub schłodzone z następujących gatunków	Kod CN
1. Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)	ex 0302 29 90
2. Tuńczyk błękitnoplekwy (<i>Thunnus thynnus</i>)	0302 39 11 oraz 0302 39 91
3. Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)	ex 0302 69 51
4. Leszcz promieniowy (<i>Brama spp</i>)	0302 69 75
5. Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i> lub <i>Gadus poutassou</i>)	0302 69 85
6. Bielmik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)	ex 0302 69 99
7. Bops (<i>Boops boops</i>)	ex 0302 69 99
8. Pikarel (<i>Smaris smaris</i>)	ex 0302 69 99
9. Konger (<i>Conger conger</i>)	ex 0302 69 99
10. Kurki (<i>Trigla spp.</i>)	ex 0302 69 99
11. Ostrobok (<i>Trachurus spp.</i>)	ex 0302 69 91 ex 0302 69 99
12. Cefal (<i>Mugil spp.</i>)	ex 0302 69 99
13. Raja (<i>Raja spp.</i>)	ex 0302 69 99 oraz ex 0304 10 98
14. Pałasz ogoniasty (<i>Lepidopus caudatus</i> i <i>Aphanopus carbo</i>)	ex 0302 69 99
15. Przegrzebek wielki (<i>Pecten maximus</i>)	ex 0307 21 00
16. Trąbik atlantycki (<i>Buccinum undatum</i>)	ex 0307 91 00
17. Barwena i barbata (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)	ex 0302 69 99
18. Kantar (<i>Spondyliosoma cantharus</i>)	ex 0302 69 99

ZAŁĄCZNIK V

Produkty żywe, świeże lub schłodzone

Kod CN	Opis
0301 93 00 0302 69 11	Karp (<i>Cyprinus carpio</i> , <i>Ctenopharyngodon idella</i> , <i>Hypophthalmichthys nobilis</i> , <i>Hypophthalmichthys molitrix</i>)
ex 0301 99 11 ex 0302 12 00	Łosoś (<i>Salmo salar</i>)
ex 0301 91 ex 0302 11	Pstrąg (<i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Salmo trutta</i>)
0301 92 00 0302 66 00	Węgorz (<i>Anguilla anguilla</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 95	Dorada (<i>Sparus aurata</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 94	Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>)
ex 0301 99 90 0302 69 99	Skarp (<i>Psetta maxima</i>)
0307 10 10 ex 0307 10 90	Ostrygi (<i>Ostrea edulis</i> , <i>Crassostrea gigas</i>)
ex 0307 31 10	Omułki (<i>Mytilus</i> spp.)
0307 91 00	Małże (<i>Ruditapes decussatus</i> , <i>Ruditapes philippinarum</i> , <i>Tapes</i> spp., <i>Veneridae</i> , <i>Mercenaria mercenaria</i>)

ZAŁĄCZNIK VI

Zawieszenia cła Wspólnej Taryfy Celnej określone w art. 28

1. Nakładanie cła na mrożone filety z mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 20 85, jest zawieszone na czas nieokreślony.
2. Nakładanie cła na mrożone mięso mintaja (*Theragra chalcogramma*) w postaci bloków przemysłowych i przeznaczonych do przetworzenia, objętych kodem CN ex 0304 90 61, jest zawieszone na czas nieokreślony.
3. Cło nałożone na ryby z gatunku *Gadus morhua*, *Gadus ogac*, *Gadus macrocephalus* oraz *Boreogadus saida*, z wyłączeniem wątroby i ikry w postaci świeżej, schłodzonej lub mrożonej i przeznaczone do przetworzenia, objęte kodami CN:

ex 0302 50 10

ex 0302 50 90

ex 0302 69 35

ex 0303 60 11

ex 0303 60 19

ex 0303 60 90

ex 0303 79 41

jest zredukowane do 3 % na czas nieokreślony.

4. Stawka celna na surimi z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 05 jest zredukowana do 3,5 % na czas nieokreślony.
5. Stawka celna na mrożone filety z grenadiera niebieskiego (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 20 91 jest zredukowana do 3,5 % na czas nieokreślony.
6. Stawka celna na mrożone mięso z grenadiera niebieskiego (*Macruronus novaezealandiae*) z przeznaczeniem do przetworzenia, objęte kodem CN ex 0304 90 97 jest zredukowana do 3,5 % na czas nieokreślony.
7. Nakładanie cła na krewetki z gatunku *Pandalus borealis* w skorupie, świeże, schłodzone lub zamrożone i przeznaczone do przetworzenia, objęte kodem CN:

ex 0306 13 10

ex 0306 23 10

jest zawieszone na czas nieokreślony.

Kontrole mające zapewnić, że powyższe produkty zostały faktycznie przetworzone, są przeprowadzane zgodnie z obowiązującymi odpowiednimi przepisami wspólnotowymi. Całkowite lub częściowe zawieszenie cła na te produkty jest dozwolone w przypadku gdy produkty te są poddawane jakimkolwiek czynnościom, z wyjątkiem przypadku, gdy są poddawane tylko jednej lub większej ilości następujących czynności:

- czyszczenie, patroszenie, usuwanie ogonów, odgławianie,
- porcjowanie (z wyłączeniem kostkowania, filetowania, cięcia zamrożonych bloków lub rozszczepiania zamrożonych przekładanych bloków filetowych),
- pobieranie próbek, sortowanie,

- etykietowanie,
- pakowanie,
- schładzanie,
- zamrażanie,
- głębokie zamrażanie,
- rozmrażanie, oddzielanie.

Ponadto nie można stosować zawieszenia do produktów przeznaczonych do obróbki kwalifikującej się do zawieszenia, gdy taka obróbka jest prowadzona na szczeblu detalicznym lub zaopatrzeniowym. Zawieszenie cła stosuje się wyłącznie do ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

ZAŁĄCZNIK VII

A. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. a)

<i>(w euro na statek członka)</i>		
Statki członków organizacji	Roczna kwota podczas pierwszych trzech lat	Roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat
od 1. do 50.	600	300
od 51. do 100.	200	100
od 101. do 500.	100	50
od 501.	0	0

B. Metoda obliczania rekompensaty przewidzianej w art. 10 ust. 2 lit. b)

<i>(w euro na organizację producentów)</i>		
Procent produkcji zbytej przez organizację producentów w ramach określonego obszaru produkcji	Roczna kwota podczas pierwszych trzech lat	Roczna kwota podczas kolejnych dwóch lat
do 50 % włącznie	20 000	15 000
między 50 % a 75 %	25 000	20 000
75 % i powyżej	30 000	25 000

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 3759/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 4a	Artykuł 6
Artykuł 5	Artykuł 7
Artykuł 5a	–
Artykuł 6	Artykuł 8
Artykuł 7	–
Artykuł 7a	Artykuł 12
Artykuł 7b	–
Artykuł 8	Artykuł 17
Artykuł 9	Artykuł 18
Artykuł 10	Artykuł 19
Artykuł 11	Artykuł 20
Artykuł 12	Artykuł 21
Artykuł 12a	–
Artykuł 13	Artykuł 22
Artykuł 14	Artykuł 23
Artykuł 15	Artykuł 24
Artykuł 16	Artykuł 25
Artykuł 17	Artykuł 26
Artykuł 18	Artykuł 27
Artykuł 19	–
Artykuł 20	–
Artykuł 21	–
Artykuł 22	Artykuł 29
Artykuł 23	Artykuł 29
Artykuł 24	Artykuł 30

Rozporządzenie (EWG) nr 3759/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 25	Artykuł 35
Artykuł 26	Artykuł 33
Artykuł 27	Artykuł 32
Artykuł 28	Artykuł 31
Artykuł 29	–
Artykuł 30	Artykuł 34
Artykuł 31	Artykuł 37
Artykuł 32	Artykuł 38
Artykuł 33	Artykuł 39
Artykuł 34	Artykuł 40
Artykuł 35	Artykuł 42
Artykuł 36	Artykuł 43
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	–
Załącznik V	–
Załącznik VI	Załącznik IV
Załącznik VII	Załącznik VI